

MAGISTER

BULETINUL INFORMATIV AL S.I.P. JUDEȚUL HUNEDOARA

„Numai împreună
suntem puternici!”

Complexul nou an școlar printre „crizele” de fiecare zi

Cu alte cuvinte, în continuarea titlului, avem un nou an școlar, cu o mulțime de noutăți... destul de vechi. Poate o surpriză, cel puțin rostită cu voce tare, ar fi recenta apreciere a unui ministru, demn personaj, ieșit însă nu de prin legende, ci din cine știe ce mlaștini ale minții, și-a dat măsura înaltei sale competențe încadrând sindicaliștii, liderii de sindicat, în categoria „șantajistilor”. Iar într-un fel are dreptate, fiindcă în România a semnalat problemele reale, a încerca să le rezolve, ba chiar deosebit de simplu, a încerca să-ți aperi drepturile dinaintea cine știe cărui individ care poate nu a mâncat creta, dar pentru care partidul e-n tot și-n toate, te încadrează repede la șantajist, nebun, prost sau cel puțin mergător împotriva curentului.

continuarea în pagina 2 ➡

O victorie cu gust amar... sau despre zeloți și mileiști autohtoni

Suntem în debutul unui nou an școlar, unul care se anunță deja ca greu și zbuciumat. Ca și cel pe care tocmai l-am trăit, anticiparea din debutul celui abia trecut cum că va sta sub semnul „austerității, minciunilor și ... al protestelor” confirmându-se cu vârf și îndesat. Am avut parte din toate acestea, iar lucrurile nu par să se fi încheiat, în pofida blocării deocamdată a mult-discutatei legi a salarizării în sistemul public.

Un fapt îmbucurător, dar care nu ar trebui să ne oprească din a auzi tot mai frecventele clamări care vehiculează o nețărmită admirație pentru un individ ajuns la putere prin Argentina, Javier „Drujbă” Milei pe numele și supranumele sale, și ale sale „mari” reforme. Exemplu preferat al liberalilor și useriștilor români, este privit aproape cu adulație de indivizi ziși

continuarea în pagina 4 ➡

01

160.000 de semnături
pentru educație - p. 2

02

Obligația de predare pentru
personalul de conducere,
îndrumare și control - p. 3

03

Concursul pentru ocuparea
funcțiilor de director și
director-adjunct - p. 4

04

Prima de pensionare
- p. 5

str. Gheorghe Barițiu nr. 2
corp B, mansardă
Deva - județul Hunedoara

<https://siphd.ro/>
<https://www.siptour.ro/>
<https://magister.siphd.ro/>

sip@siphd.ro
turism@siphd.ro
car@siphd.ro
formare@siphd.ro

0254 211 642
0254 232 350

160.000 de semnături pentru educație

Joi, 25 iunie 2026, Federația Sindicatelor Libere din Învățământ, Federația Sindicatelor din Educație „SPIRU HARET” și Federația Națională Sindicală „ALMA MATER” – organizații sindicale reprezentative la nivelul sectoarelor de negociere colectivă învățământ preuniversitar, universitar și cercetare, reunind interesele a peste 300.000 de salariați, au depus la Parlamentul României listele cu cele peste 180.000 de semnături strânse pentru susținerea inițiativei cetățenești care are ca scop modificarea și completarea Legilor Educației (Legea nr. 198/2023 și Legea nr. 199/2023). Demersul legislativ are drept scop anularea prevederilor anti-educație distructive impuse prin Legea nr. 141/2025.

Hotărârea Curții Constituționale a României nr. 1 din 15 iulie 2026 a constatat că inițiativa legislativă cetățenească pentru modificarea și completarea Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023 și a Legii învățământului superior nr. 199/2023, precum și pentru modificarea altor acte normative îndeplinește condițiile prevăzute de Constituție pentru a-și continua parcursul legislativ în Parlament (din cele 185.568 semnături au fost validate 150.643), chiar dacă o parte dintre prevederile inițiativei legislative, între care cele referitoare la plata cu ora și la bursele studenților, s-a apreciat că nu pot face obiectul unei inițiative legislative cetățenești, apreciind că acestea au un impact major asupra bugetului de stat și, deci, sunt norme cu caracter fiscal.

Cu fiecare dintre aceste ocazii, s-a lansat câte un apel ferm tuturor parlamentarilor pentru a dezbate și adopta, în regim de urgență, această inițiativă legislativă cetățenească, apeluri rămase totuși până în acest moment atât fără răspuns, cât și fără urmări concrete în activitatea parlamentară.

Complexul nou an școlar printre „crizele” de fiecare zi

➡ continuare din pagina 1

Dar să le luăm pe rând...

În primul rând, gândindu-ne la activitatea la catedră, se vor implementa programe noi la clasa a IX-a. Iar făcând abstracție de opinia des exprimată prin cancelarii că cei care au lucrat la ele sunt fie ruși de realitate, fie răătăciți prin meandrele cunoașterii de cel mai înalt nivel, chiar și înțelegând „basmul” idealului educațional și a ceea ce decurge din acesta, ar urma și niște manuale noi. Dar nu sunt. Vor fi. La un moment dat. Octombrie. Noiembrie. Decembrie. Ianuarie... Nu chiar la Sfântu'Așteaptă, dar într-o „duminică” cu siguranță. Nu a celui lipsit de vedere, deși după cum sună „exemplarele de prezentare” sosite deja prin școli, nu suntem prea departe, principiile pedagogice și metodice părănd a fi aruncate la coșul de gunoi în multe dintre cazuri. Dar poate că haosul care li se reproșează este doar părerea celor care nu se ridică ei până la acest nivel...

Oricum, pe cale de consecință (căreia i-au trebuit mai mult de trei decenii pentru a se concretiza) s-au inventat și niște standarde, iar acum vom fi învățați cum să le aplicăm. În teorie cel puțin, fiindcă altfel deja întreaga acțiune aduce a ratare, cumva praful începând să se aștearnă peste acestea. Nu este prima ratare de altfel, nici măcar pe această temă. S-au mai realizat standarde, inoperabile în mod real și acelea, după cum bănuim că se va întâmpla, chiar dacă avem speranța să ne înșelăm, și acestea. Motivația va fi una destul de simplă: lipsa întregului instrumentar al utilizării acestora, instrumentar pe care ministerul și cei pe care îi obləduiește nu s-au ostenit a-l creea, intenția fiind, nimic nou nici în această privință, să-l pună în cărca celor de la catedră. Care poate o vor face cu ocazia vreunei inspecții sau al vreunei lecții deschise, dar care nu vor aloca niciodată cine știe câte ore pentru pregătirea unei ore de curs, pur și simplu cam lipsind timpul necesar (ca să trecem peste absența motivației, prin toate măsurile adoptate impresia fiind că politicienii își doresc mai curând să descurajeze orice încercare de a te dedica propriei profesii): cu norma didactică, cu munții de hârtii și raportări care ni se pun în cărcă (celebru deja răspunsul ministerului la reproșul că se cer prea multe raportări, acesta comunicând sec că el nu cere nicio raportare școlilor, ci doar ieseștilor... - o cruce mare în acest moment nu ar fi nimic ieșit din

comun) și cu toate celelalte activități care trebuie realizate, timpul necesar începe să tindă spre infinit.

Dar nu-i problemă. Vom trece și peste asta, ca peste multe altele inițiate și lansate doar pentru ca cineva să bifeze niște obiective sau discursuri. Eșecul oricărei reforme lansate în mediul educațional românesc după 1989 ar trebui poate să ne spună câte ceva, dar de fapt tot ceea ce interesează este circulația banilor... Pe cât mai puțini pentru activitatea efectivă din clasă sau în legătură directă cu aceasta (și pe cât mai mulți pentru tot ceea ce are diferite canale... de scurgere). Creștem atunci numărul de copii la clasă, desființăm în neștire școli, nu mai aprobăm concursuri de ocupare a posturilor (această acțiune este în plin avânt la ora actuală, cu urmarea, iar acesta este un avertisment, că toate acele școli unde nu li se mai aprobă concursul pentru unele posturi, nu numai că vor pierde acele posturi, dar, mai ales în mediul rural, îi paște în anul școlar următor și desființarea, cel puțin a unora dintre structuri). Iar lucrurile trec repede în aberant: școli în care curățenia se rezolvă prin magie, documentele țin de „imaculata concepție”, iar clasele aduc a stadioane. Că la ce altceva să ne gândim în acest ultim caz, pe când sunt date neoficial ca exemple de bună practică... financiară județe unde sunt sute de clase peste efective, mergând până la clase de peste 50 de elevi. Da, cifra este corectă, iar în loc să demitem directorii, inspectorii școlari generali, secretarii de stat, ba chiar ministrul sub obləduirea căruia s-au creat sau continuă să existe astfel de monstruoziități, îi felicităm. Se citește bine: îi felicităm pentru încadrarea în bugetul alocat. Și îi amenințăm cu demiterea, ba chiar cu urmărirea penală, fără să mai aducem în discuție hoardele corpurilor de control sau ale auditorilor trimiși pe cap? Ce rezultate PISA, ce bacalaureat sau evaluări, ce analfabeți și abandon școlar? Bugetul (reduș) să trăiască!

Fără îngrijitori? Fără bibliotecare? Fără consilieri școlari, ca să nu amintim de cei vocaționali? Fără consilieri juridici, că tot sunt certați directorii că nu sunt apărate școlile până în absurdul perspectivelor contabile care ghidează ministerul într-o încălcarea oricărei legi? Fără orișice în cele din urmă... Fără să mai aducem în discuție salariile sau toate acele prevederi din legea educației care ar face ceva mai atractiv domeniul sau cel

Complexul nou an școlar printre „crizele” de fiecare zi

➡ continuare din pagina 2

puțin am avea și noi o lege care să se aplice în litera și în întregul său (ar fi o adevărată minune)... În România funcționează, de unde și afirmația care a oripilat și oripilează pe mulți oricând o repetăm: suntem, probabil, cel mai eficient sistem educațional din lume. Adevărat, dacă începem să ne comparăm, chiar și cu noi înșine, după cum se întâmplă în această perioadă relativ la rezultatele PISA, lucrurile par să fie departe de rozul dorit. Dar nu noi am inventat ipocrizia, ci doar am transformat-o în reala politică a oricărei decizii sau acțiuni. Altfel cum să plângi de milă educației, eventual să-i blamezi pe cei care o realizează efectiv, știind că o menții într-o subfinațură cruntă (unde până și cifrele oficiale nu fac decât să ascundă realitatea cu mult mai jalnică), că sunt doar vorbe încercările de a combate fenomenele negative care o afectează, pornind de la absenteism (dimensiunile acestuia sunt cu mult mai mari decât în statistice oficiale, plus că acestea înghit pe nemestecate o falsificare grosolană, fie ea motivată medical sau părintește...) și abandon școlar și până la telefonizarea generalizată și consumul a oricăreia nu este voie. Fără să uităm... indisponibilitatea celor care ar trebui să învețe pentru învățare (cumva normală: când ți se oferă aproape totul fără să ți se ceară ceva, când ești în permanență centrul a toate din jurul tău fără să faci nimic în această privință, când reproșul a devenit mai ceva decât o crimă lezmajestate, de ce ar trebui să mai resimți vreo responsabilitate sau vreo datorie?).

Să mergem totuși mai departe? Nu ar fi rău. Și poate ne aducem aminte de prima de carieră didactică, care gândită pentru a veni în ajutorul celor de la catedră în primul rând, a devenit între timp și ea un stres curent. Astfel, pe lângă faptul că nimeni nu pare să reușească să mai descurce problema beneficiarilor, în pofida nenumăratelor baze de date, liste și raportări, cei cărora nu le-au fost alocate sumele respective fiind destul de numeroși. În acest sens, una dintre cele mai uzuale scuze inventate este că nu și-au activat în timp util (adică de azi pe mâine, precum se cere cam tot în educație)... aplicația. Totodată, modul de alocare a banilor pe categorii și mai ales condiționările relative la prima categorie aduc prea mult cu o descurajare a cheltuirii banilor sau cel puțin cu o recirculare a acestora pe la „oamenii de bine”. Asta în condițiile în care cei de la

catedră își cam cumpără toate cele necesare, măcar pentru a-și confecționa materialul didactic atât de necesar. Plus că a fost redusă și perioada de alocare a unor astfel de sume, în condițiile în care o vreme guvernării s-au făcut că plouă.

Banii, bată-i vina, despre ei fiind vorba și în ceea ce privește decontările și plățile legate de examenele naționale din acest an, dar cu restanțe și din anul trecut. Astfel, în pofida răspunsului adecvat al colegilor la solicitările de participare în comisiile respective, ministerul se tot „încurcă” în explicații privind întârzierea în special a decontărilor, ultima găselniță, neoficială desigur, fiind presiunile pe linia ISJ-urilor, de a solicita sumele corespunzătoare de la administrațiile locale sau de a face plățile din venituri proprii pe unde există.

Grija față de elev? Auzim de ani buni tot felul de lozinci, dar situația este una neschimbată, ba chiar mai proastă de la un an la altul, chiar și atunci când problemele îi vizează pe cei care au mari probleme. Fără să ne mai gândim la burse (care se învârt în jurul ridicolei sume de 300-400 de lei), tot mai puține și mai subțiri de la un an la altul, am putea vorbi despre elevii cu cerințe educaționale speciale, a căror intergrare, alta decât sub aspect strict social, se dovedește o glumă bună. Astfel, lipsesc nu numai resursele (date în sarcina cadrului didactic și acestea), dar lipsește până și resursa profesională de suport pentru acești elevi: la nivel național, 73.247 de elevi cu CES sunt integrați în învățământul de masă de stat și sunt doar 1.700 de profesori itineranți și de sprijin în CJRAE/CMBRAE (adică, aproximativ 4 minute/elev/săptămână).

Comentarii? Ce ar fi de comentat. Știm cu toții că marea „rezolvare” a finanțelor naționale, a celebrului deficit al bugetului de stat, constă în special doar în a nu se mai face cheltuielile care trebuie făcute, totodată însă risipa interesată fiind adusă la nivel de artă. Ceva nou în astfel de probleme? Cu siguranță, nimic. Dotați cu un ministru care are păreri despre orice problemă, dar care rezolvă câte ceva doar constrâns de împrejurări, este și va fi greu. Oricum, un lucru este cert, iar fiecare zi ne încredințează tot mai mult în această privință: minciuna politică și disprețul față de lege sunt unele dintre cele mai solide instituții în România.

Obligația de predare pentru personalul de conducere, îndrumare și control

În data de 28 august legea pentru modificarea și completarea art. 208 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, lege adoptată de Senat, for decizional, la 26 august 2026, a fost publicată în Monitorul Oficial și a devenit Legea nr. 182/2026, stabilindu-se că norma didactică de predare a personalului didactic de conducere, de îndrumare și control, degrevat parțial, nu poate depăși 40% din norma didactică prevăzută la art. 208 alin. (11), respectiv 30% în cazul personalului de conducere din inspectoratele școlare.

Normele metodologice pentru aplicarea acestei prevederi au fost date prin O MEC nr. 5519/2026, degrevarea parțială precizând-se astfel:

- directori de unități de învățământ: 6-8 ore, în funcție de numărul de educabili;
- directori adjuncți de unități de învățământ: 8 ore;
- directorii și directorii adjuncți ai unităților de educație extrașcolară, ai centrelor județene de resurse și asistență educațională: 8 ore;
- directorii caselor corpului didactic și ai centrelor de formare pentru minorități: 6 ore;
- inspectori școlari generali: degrevare totală;
- inspectorii școlari generali adjuncți: 4 ore;
- personalul care ocupă funcții de îndrumare și control în inspectoratele școlare: 6 ore.

Personalul didactic degrevat total sau parțial nu poate desfășura activități didactice de predare remunerate prin plată cu ora sau cumul (cu unele excepții).

În situația în care studiile persoanei nu permit constituirea legală a obligației de predare, metodologia prevede desfășurarea unor activități echivalente.

Concursul pentru ocuparea funcțiilor de director și director-adjunct

După cum s-a anticipat de multă vreme, prin O MEC 4622/2026 a fost declanșat concursul pentru ocuparea funcțiilor vacante de director și director adjunct din unitățile de învățământ.

Calendarul acestui concurs prevede:

- depunerea dosarelor de înscriere la concurs, în perioada 14 septembrie – 2 octombrie;
- desfășurarea probei pentru evaluarea de competențe, în cadrul căreia se testează capacitățile și aptitudinile personale ale candidatului, și afișarea rezultatelor, în data de 13 octombrie 2026;
- desfășurarea probei scrise și afișarea rezultatelor, în data de 20 octombrie 2026;
- evaluarea administrativă a proiectelor planurilor manageriale și a proiectelor planurilor de acțiune de către comisiile de interviu, în perioada 21 octombrie – 4 noiembrie 2026;
- desfășurarea probei de interviu, în perioada 12 - 27 noiembrie 2026;
- afișarea rezultatelor finale ale concursului, în data de 9 decembrie.

Probele din cadrul concursului sunt următoarele:

- proba pentru evaluarea de competențe, în cadrul căreia se testează capacitățile și aptitudinile personale ale candidatului;
- proba scrisă, în cadrul căreia se evaluează cunoștințele de management și legislație școlară;
- proba de interviu: evaluarea administrativă a proiectului managerial și a planului de acțiune realizat de candidat; evaluarea capacităților și aptitudinilor personale, a competențelor digitale și a abilităților de rezolvare a unor situații-problemă, precum și evaluarea calității susținerii planului managerial.

S.I.P. Județul Hunedoara, la nivel de observatori, se va implica în toate etapele acestui concurs.

Succes tuturor candidaților!

O victorie cu gust amar... sau despre zeloți și milești autohtoni

► continuare din pagina 1

politicieni preocupați însă mai curând de averile celor mai avuți decât de cei care se mai recunosc încă români. „Marcator”, se spune, al unui mare succes: eficiența abordării de tip „drujbă” în ceea ce privește cheltuielile publice. Copiată aceasta, este drept într-un stil ceva mai „șmecheresc”, și de cel care va rămâne în posteritate drept „Ilie Sărăcie” (aflat într-o concurență acerbă pentru „cel mai bun din parcare” cu „Piticul atomic” sau „Premierul-zero”), abordarea a reușit în Argentina să triumfe împotriva inflației, ba chiar să genereze o creștere economică (speranțele și amintitului confrate mioritic). De apreciat la o primă vedere, dar în realitate un avertisment sumbru despre unde pot duce abordările libertariano-progresiste (iar aici citiți ce trebuie raportat la politica românească). „Marile succese” sunt în fapt rezultatele unui colaps deliberat și orchestrat al veniturilor populației, salariile și pensiile fiind într-atât de zdrobite încât partea din „plăcinta” națională (cunoscută sub numele de „P.I.B.”) s-a tot și se tot micșorează pentru cetățeanul de rând. Instituționalizarea unor salarii și pensii mici, a unui nivel de trai redus la minim și „modernizarea muncii” (a se citi creșterea numărului de ore de muncă și dereglementarea legislativă în sensul revenirii la un statut al muncii aducând cu cel din secolul XIX) sunt adevăratele unelte ale „marii victorii”.

Sună cunoscut toate acestea? Cu siguranță. Limbajul nu este același, dar măsurile luate sau încercate sunt suficient de străvezii pentru a nu exista umbră de îndoială în ceea ce privește modelul. Începând cu reducerile drastice ale cheltuielilor publice (cu precădere în domenii vitale precum educația și sănătatea, dar fără a leza „scurgerile” bugetare atâta vreme cât nu este vorba de salarii, pensii sau responsabilitate socială), încercările de destructurare a instituțiilor statului (nu pentru o mai bună funcționare, ci pentru un transfer al controlului din public în privat sau chiar mai simplu adesea, pe modelul „pleacă ai voștri ca să vină ai noștri”) și mergând până la recent eșuata lege a salarizării.

În această ultimă privință, am înclina mai întâi să spunem că o parte a clasei politice românești s-a mai trezit la realitate, ba chiar ne-am dori o astfel de trezire care să scoată România din fruntea topurilor cu creșterea marilor averi și a acumulărilor de capital și poate să o urce de pe ultimele poziții în ceea ce privește salarizarea, pensiile și nivelul de

trai. Nu de alta, dar „fantasticul” P.I.B. despre care ni se tot povestește ar permite cu vârf și îndesat. Ne-am dori, o repetăm, deși eșecul acestei legi pare a se datora mai curând (doar?) presiunilor sindicale (din educație și sănătate, respectiv domeniul public), beneficiare acestea, trebuie să o recunoaștem, de anumite jocuri politice al căror scop rămâne încă neclar. Evident, ar fi de dorit ca cei care au blocat proiectul așa-zisei legi a salarizării în domeniul public, o lege a sărăcirii în fapt, să o fi făcut convinși că și cei de rând merită să trăiască și ei mai bine, dar avem încă rezerve în acest sens.

Iar motivele sunt destul de simple: chiar dacă la nivel general s-a blocat această lege menită să ne facă mai săraci, zbaterea cotidiană își păstrează ritmul, pe zi ce trece mai tăindu-se câte ceva. Iar începutul de an școlar pare să vină cu o intensificare a măsurilor menite să mai distrugă și ceea ce mai funcționează. Fără îndoială, ne gândim la nenumăratele inițiative de încadrare în subfinanțarea programată a sistemului educațional, în prezent fiind în curs „adekvarea” personalului didactic auxiliar și administrativ la numărul de formațiuni de studiu și numărul de copii/elevi. Inițiată și aceasta, ca multe altele, prin tot felul de circulare și adrese (multe abuzând de o interpretare „creativă” a legii), venerate acestea mai ceva ca textele sfinte de către tot ocupantul de funcție, chiar dacă prin fiecare dintre acestea responsabilitatea efectivă este pusă în cărca executantului ținător de scaun, se porcede la înfăptuirea sa. Cu alte cuvinte, va urma un nou „măcel”, pompos îmbrăcat în sintagma „încadrarea în buget”, actanți fiind zeloții iseiști într-o zelotificarea celor care diriguiesc la firul ierbii, se spune, bunul mers al școlilor (în realitate „terorizați” cu proiectatul concurs de scaune din acest an). Oarecum de înțeles zelul, având în vedere criticile ministeriale relative la faptul că educația hunedoreană numără cei mai puțini copii/elevi pe cap de personal didactic auxiliar, respectiv pe cap de personal administrativ, bucurându-se totodată de un loc eminent în depășirea bugetului alocat. De înțeles, de acord, dar numai în măsura în care tot ceea ce contează este scaunul propriu, indiferent care ar fi acela, fiindcă altfel ne-am putea gândi că situația educației hunedorene este cea mai bună în ceea ce privește încadrarea cu personal (în realitate insuficient, în pofida bălmăjeliilor lemnoase cu care ministerialii împoașcă iseiștii, iar aceștia directorii), totodată dovedind fără drept de apel că celebrul „cost per capita” este de fapt un instrument de degradare programată a educației.

continuarea în pagina 5 ►

O victorie cu gust amar... sau despre zeloți și milești autohtoni

➡ continuare din pagina 4

Dar să ne bucurăm de victoria obținută (lăsând de-o parte pentru moment norma didactică crescută, plata cu ora anemică, reduceri de venituri, reduceri de activitate, prime de carieră didactică cu care nu prea ai ce face, manuale lipsă, standarde de evaluare inaplicabile etc.), cu atât mai mult atunci când guvernării, dintre care mulți nu au călcat pe la un loc de muncă adevărat în viața lor sau dacă au făcut-o vreodată au dat de mult uitării o astfel de „înjosire” existențială, iar „pensia” și-o programează prin Monaco sau Dubai, clamează că eșecul

sintagme sau care țin să precizeze că „bugetarii și pensionarii nu produc nimic, ci doar generează costuri, fiind paraziți care își vor omorî curând gazda, sugând prea mult sânge” să-și găsească, oricât de necreștinește sună, obștescul sfârșit... politic și social. Din nefericire, incapacitatea salariaților din mediul privat de a se organiza, de a-și apăra și promova propriile interese (faptul că aproape o treime dintre ei sunt plătiți la salariul minim, chiar și acesta departe de posibilitățile pe care le oferă P.I.B.-ul României, se datorează chiar acestei incapacități de organizare sindicală) și

legii salarizării în domeniul public se datorează „șantajistilor sindicali”. Parcă ți se încarcă inima de energie și voie bună. Din păcate, revenind la realitate, „victoria” este doar una de etapă. Obținută cu foarte mare greutate, ținând seama de o anumită dezimplicare a membrilor de sindicat (lipsa apetenței pentru mișcări de protest, acceptarea îngăduitoare a măsurilor reductive, a comasărilor/reducerilor de clase și școli etc.), este doar un pas, lupta guvernărilor într-o organizare „scurgerilor” banului public în alte buzunare fiind doar amânată pentru ultima parte a acestui an.

Oricum, „șantajisti sindicali” sună foarte bine venind din partea celor care ne conduc, deși de dorit ar fi ca „șantajul” să îmbrace cămașa forței, una suficient de mare pentru ca aberanți de genul care produc astfel de

subminarea permanentă a sindicatelor din domeniul public, ne plasează destul de departe de o astfel de forță. Ceea ce nu înseamnă că lupta nu se poate sau nu ar mai trebui dusă...

Fiind conștienți că la întrebarea „ce te-ar face să dai votul unui politician care prin ideologie și program îți spune că nu-l interesează amărâții de salariați și pensionari, ci cei care „duc în spate” România spre culmi de bunăstare și progres?” nu vom reuși să dăm vreun răspuns, după cum rămân la fel de misterioase bătăliile antisindicale având în vedere că doar prin faptul că mai rezistăm în aceste organizații ne este un pic mai bine, pornim cu încredere în noul an școlar, încredere că va trebui să luptăm... și o vom face indiferent de numărul zeloților și mileștilor ieșiți în cale.

Prima de pensionare

După cum se cunoaște, articolul 229 alineatul (14) din legea învățământului preuniversitar prevede că „*Personalul din învățământul preuniversitar care se pensionează la împlinirea vârstei standard beneficiază de o primă în cuantum de două salarii de bază ale persoanei, care se acordă la data încetării de drept a contractului individual de muncă.*” Aplicarea acestui articol a fost prorogată an de an chiar din momentul adoptării noii legi a educației în 2023, ultimul termen fiind însă 31 august 2026, ceea ce înseamnă că prevederea se aplică începând cu 1 septembrie 2026.

În vederea valorificării acestui drept, persoanele îndreptățite au fost consiliate pe linie sindicală să depună cereri în acest sens, plata indemnizației fiind posibilă (totodată depunerea acestei cereri fiind primul pas în eventualitatea declanșării unui proces în caz de neplată a sumelor cuvinete).

Fiind un drept care nu a mai fost acordat până în prezent, unitățile de învățământ au întâmpinat dificultăți în a stabili sursa de finanțare pentru plata acestor indemnizații. Ca atare, federațiile sindicale din educație au solicitat ministerului, printr-o adresă din 18 septembrie 2026, să indice sursa de finanțare pentru punerea în plată a cererilor îndreptățite, în prezent fiind așteptat punctul de vedere oficial.

Ca atare, reiterăm pe această cale solicitarea către toți membrii de sindicat să își solicite în scris drepturile cuvenite și neacordate, indiferent de „vorbele” care le sunt transmise pe alte căi decât cele sindicale, indiferent dacă se invocă neștiința, EDUSALUL, constrângerile financiare și/sau bugetare, (in)disponibilitatea administrațiilor locale sau multe altele de acest gen.

S.I.P. Județul Hunedoara organizează și în acest an **Ziua Mondială a Educației**, acestea grupate sub **Educației**.

Activitățile care urmează să fie derulate în

- **Conferința-dezbateri „Educația este putere”**, numai a faptului că educația este unul dintre modul în care va arăta viitoru, ci și a modului

**Săptămâna
Educației
2026**

seria de manifestări dedicate zilei de **5 octombrie**, titulatura intrată deja în tradiție **„Săptămâna**

perioada 5-9 octombrie 2025 sunt:

prilej cu care se va încerca aducerea în discuție nu cei mai importanți vectori în ceea ce privește în care puterea politică subminează constant

această putere a educației;

- **Concursul de manuscrise „Magister”**, în data de 9 octombrie urmând să aibă loc lansarea volumelor laureate;
- **Salonul Județean „ProfArt 2025”**, cu tematica **„InterSpații”**, inaugurarea sa urmând să se realizeze tot în data de 9 octombrie, prilej cu care va fi lansat și volumul dedicat salonului din anul 2025.

**5
OCTOMBRIE**

**ZIUA
MONDIALĂ
A EDUCAȚIEI**

**EDUCAȚIA
ESTE
PUTERE.**

SĂPTĂMÂNA EDUCAȚIEI 2026
o inițiativă S.I.P. Județul Hunedoara

5 octombrie - Ziua Mondială a Educației - zi liberă pentru toți salariații
9 octombrie - Conferința-dezbateri „Educația este putere”
9 octombrie - Vernisajul Salonului Județean „ProfArt 2025” - Interspații
9 octombrie - Lansarea volumului „ProfArt 2025” - Peisaje mentale
9 octombrie - Lansare de carte - concursul de manuscrise „Magister”

str. Gheorghe Barițiu nr. 2
corp B, mansardă
Deva - județul Hunedoara

<https://siphd.ro/>
<https://www.siptour.ro/>
<https://magister.siphd.ro/>

sip@siphd.ro
turism@siphd.ro
car@siphd.ro
formare@siphd.ro

0254 211 642
0254 232 350